

TERRORELHÁRÍTÁSI KÖZPONT

1101 Budapest, Zách u. 4.

Ambrus Éva

Alain Chouet: A különleges erők szívében – Az iszlámista fenyegetése: hamis nyomok és valódi veszélyek, La Découverte kiadó, Párizs, 2011. (Könyvbemutató)

A mű eredeti címe: Alain Chouet *Au coeur des services spéciaux – La menace islamiste: fausses pistes et vrais dangers*, Éd. La Découverte, Paris, 2011.

Alain Chouet 1946. augusztus 24-én született Párizsban. Felsőfokú tanulmányait a Keleti nyelvek főiskoláján (École des langues orientales) végezte arab szakon, jog és politikatudomány mesterdiplomát szerzett a Paris II Egyetemen. Szakmai karrierjét elemzőként az SDECE-nél (Külső Dokumentációs és Kémelhárítási Szolgálat, Service de Documentation Extérieure et de Contre-Espionnage – SDECE) kezdi, az arab világgal foglalkozó főosztályon. 1974-76 között harmadtitkár a bejrúti francia nagykövetség, majd másodtitkár 1976-69 között Damaszkuszban. 1980-85 között a terrorelhárítási műveletek és felderítés koordinációjáért felelős osztály vezetője. 1985-88 között a rabatti francia nagykövetség vezetője. 1990-92 között a stratégiai igazgató tanácsadója az arab világgal és a terrorizmussal kapcsolatban. 1992-1996 között Genfben, az ENSZ francia missziójának tanácsadója, 1996-1999 között a hírszerzési igazgató tanácsadója az iszlám terrorizmussal kapcsolatban. 1999-2000 közt a brüsszeli francia nagykövetség tanácsadója, majd 2000-2002 közt a belbiztonsági szolgálat vezetője.

Most megjelent könyvében, „A különleges műveletek szívében” (*Au coeur des services spéciaux*), melyet Jean Guisnel-lel, a védelmi kérdések szakértőjével együttműködve írt, Chouet fellebbenti a fátylat azokról, akik a háttérben mozgatták a szálakat Szeptember 11-két illetően, a bábjátékosokról, akik az Al-Kaida mögé rejtőznek. Az arab térség elemzőjeként

hozta létre, egy politikai és egy katonai szárnyból állt (iszlamista csoportokból, a Jamaa Islamiya-ból). A szervezet néhány tagja áttér a törvényes tevékenységről az illegális tevékenységre: ilyen Ayman al-Zawahiri is, a Muzulmán Testvérek ideológusa, vagy Omar Abderhmane sejk, aki megszervezte az első támadást a World Trade Center ellen 1993-ban. Érdeemes megjegyezni, hogy a szunnita iszlamista szélsőségesek ugyanazt a stratégiát alkalmazzák az erőszakba való átmenetre, mint amelyet elméletben megalkottak a protestáns szélsőségesek: a *lone wolf* –ét (magányos farkas) - a Jamaa Islamiya autonóm módon aktiválódik a helyi kontextus függvényében.

JG: Mit akar a Muzulmán Testvériség?

AC: Egy ideológiai és vallási falat akarnak húzni a Nyugat és az arab világ között, azáltal, hogy minden muzulmánnt gyanúsként állítanak be a nyugatiak szemében és az egész iszlám világot gyűlöletessé teszik a Nyugattal szemben. A szeptember 11-ike beleillik ebbe a logikába. A tornyok ledőlése után az amerikaiak megszavazták a Patriot Act-ot , amely alapján az egész muzulmán világ gyanúsított lett. Mostantól minden iszlamista terrorista tettet csípőből az Al-Kaidának tulajdonítanak. A tűz, melyet a Testvériség szított, önerősítő. A muzulmán vezetők tüzes beszédeit hadüzenetként értelmezik, általában hibásan és sokszor azért, hogy kivédjék a szorongást, a feszültségeket oldják a közösségen belül. Egy szép megtorló beszéd még mindig jobb mint egy megtorlás. Az a probléma, hogy mi, nyugatiak, mindent szó szerint veszünk.

JG: Nem elnéző Szaúd-Arábiával szemben, úgy tekint rájuk, mint a terrorizmus egyik legnagyobb finanszírozójára.

AC: A szikra, amely meggyújtotta szeptember 11-ike kanócát, az a Muzulmán Testvériség és Szaúd-Arábia találkozása. A Szaúd család problémája, a 3000 hercege, akik irányítják az országot, hogy az Iszlám jog szerint nem legitim a hatalmuk. Mikor ez a harcos törzs, aki a wahhabizmust t, a Korán egyik legfundamentalistább interpretációját támogatta, bevette Mekkát 1926-ban, a családapa királlyá kiáltotta ki magát és a szent helyek őrzőjének. Legitimitásának biztosítsa érdekében a muzulmán világban, a Szaúdok „eladták” a wahhabizmust. Az olajdollárok segítettek nekik a jó híruk terjesztésében, de a gyakorlati munkában nem, és ezt találták meg a Muzulmán Testvériségben. Ez utóbbiak mindenhol a világon létre tudtak hozni imahelyeket és Korán iskolákat, ahol az „agymosást” végzik. Az általános nézettel szemben az iszlamista erőszakot nem a külvárosi banditizmus finanszírozza,

hanem a Szaúdi nem-kormányzati szervek (NGO-k), a Muzulmán Testvériség közvetítésével, finanszírozzák a terroristák képzését.

JG: Miért mondja, hogy 2001. szeptember 11. tíz évvel korábban kezdődött?

A nagyarányú terrorizmus a „Sivatagi Vihar” művelet után kezdődött. 1991 és 1996 között sorozatos merényleteket követtek el a szaúdi nemzeti gárda és az amerikai erők ellen, akik Szaúd-Arábiában állomásoztak, melynek bumeráng effektusa lett. És ne felejtjük el az 1993-as támadást a World Trade Center ellen. 2001 júniusától minden jel piros. A DGSE-nél azonban nehezünkre esik meggyőzni a politikai világot a fenyegetettség valóságáról. 2001 tavaszán arra utasítanak, hogy a embereim felét csoportosítsam át a terrorelhárítás területéről az illegális bevándorlásra, mert hogy februárban egy 900 fős kurd teherszállító hajó ért partot Saint-Raphaelnél. „Megmentett” szeptember 11-ike, mivel szeptember 12-én parancsot kaptam, hogy duplázzam meg a terrorelhárítási személyzetemet.

JG: Miért nem látta ezt előre az Egyesült Államok?

Az amerikaiak nem akarták elhinni, azt ismételték, hogy egy ilyen szintű merénylet elképzelhetetlen amerikai földön a szolgálataik hatékonysága miatt. Ennek ellenére érződött, hogy az Al-Kaida mesterkedik valamiben. A föld nagy fülei rátapadtak Khaled Cheikh Mohammedre és társaira. Tudták, hogy lehallgatják őket, de azért mindig lehet számítani az ellenség hanyagságára. 2001 nyarán úgy hittük találtunk valamit: egy telefonos beszélgetés elárulja nekünk, hogy Djamel Beghalnak, aki kiségitőként dolgozik az Al-Kaida afganisztáni vezetőségénél, hívást kell intéznie Dubaiba (mint elterelő művelet). Kihallgatáskor bevallotta, hogy egy merényletet készítenek elő az Egyesült Államok párizsi nagykövetsége ellen. Sokkal később rájövünk, hogy manipuláltak bennünket. Beghalnak semmilyen szervezete nem volt Franciaországban, és személyi viták voltak közte és Khaled Cheikh Mohammed között. Azáltal, hogy egy tervezett indiszkréciónál odaadja nekünk Beghalt, szeptember 11. 'agya' megszabadul egy zavaró tényezőtől és a nyugati titkosszolgálatokat tévútra viszi, egy hónappal a tervezett merénylete előtt.

JG: Ön figyelmeztetett a Muzulmán Testvériség befolyását illetően Franciaországban...

Szeptember 11. következtében létrehoztunk egy muzulmán kultusszal foglalkozó francia tanácsot. A helyek elosztása pro rata a szerint történt, hogy a szervezet hány négyzetméternyi imahely felett „uralkodott”. A franciaországi iszlám szervezetek egyesülete, a Muzulmán

Testvériség frontszervezete, és aki a legtöbb szaúd-arábiai támogatást kapja, mindent vitt. Ezáltal, 2003 május óta, kezdeményezte a radikalizálódást Franciaországban ...

A könyv eredendően alapos bemutatása a közel-keleti 'forró területeknek' (hotspot) és segíti az iszlám terrorizmus mélyebb megértését (kulturális, háttérintézményi, alapvető működési szinteken). Természetesen nem tekinthetünk el attól, hogy a könyv szerzői franciák és ezért a Franciaországot érintő tények és események hangsúlyosabbak, de alapvetően a terrorizmusról globálisan, és a terrorelhárításról multinacionális erőfeszítésként gondolkodó szakértő szavai jelennek meg benne. Kifejezetten üdítő európai szempontokat megjelenítő könyvet olvasni ebben a témában.

